

Program sa psima pomaže autističnoj deci

Doktor Fraso Martin (*Francois Martin*) je primio roditelje koji su želeli da uključe svoje autistično dete u program terapijskih sesija sa savetnikom i psom. Martin je doktor etologije (neko ko je specijalizovan za izučavanje ponašanja), a takođe je studirao i psihologiju. On je želeo da vidi, da li blizak odnos sa životinjama i terapeutima, može da pomogne detetu da izrazi svoja osećanja i da spontano intereaguje sa drugim bićem – ova osobina nedostaje deci koja su pogođena ovom vrstom neurološkog poremećaja.



Noa (*Noah*) je 2000. godine bio 4 godine star kada je Erika Ostin (*Erica Austin*) odlučila da ga uključi u novi program na Državnom Univerzitetu u Vašingtonu, fakultet za veterinu (*Washington State Univeristy – College of Veterinary Medicine*). Ostin, koja predaje komunikologiju na ovom univerzitetu, je napomenula da je prethodno Noa bio uključen u terapiju negativne podrške, kao što je grdnja, a sa ciljem da utiče na promenu ponašanja njenog sina. Ovu vrstu terapije nije želela više da primenjuje.

Ona je smatrala da nova terapije treba da bude pozitivno iskustvo i izgledala je obećavajuće. „Čitala sam stvari koje su sugerisale da životinje mogu da budu dobar alat za

učenje raznih stvari. Zašto ne i u ovom slučaju?“ rekla je Ostin.

Kada se petnaesto nedeljni kurs završio, ona je primetila rezultate.

„U to vreme smo primetili iskre kreativnosti kod Noe, nešto što, pre toga, nismo kod njega primećivali. Izmišljao je priče i bio je pažljiviji prema našim životinjama“

Šta je autizam?

Autizam je složeni razvojni poremećaj koji se obično javlja tokom prve tri godine života. Autizam je posledica oštećenja mozga i ispoljava se kroz probleme u čulnom opažanju, govoru, mišljenju i razumevanju socijalnih situacija, zbog čega se ponašanje i odnos sa spoljnim svetom razvija drugačije.

Prethodna israživanja su pokazala da samo boravljenje autistične dece u sobi sa psima nije izazvalo preteranu interakciju. Martin je primenio drugačiji pristup. Sesija je počinjala sa terapeutom i detetom koji su se igrali sa igračkom. Dalja igra se razvila u igu sa plišanom životinjom, da bi se na kraju prešlo na igranje sa psom. Sesija je snimana, a snimak je nakon toga analiziran.

Kada se dete sprijateljilo sa psom, terapeuti su podsticali društveno ponašanje. Na primer, pitali bi dete „Da li želiš da se igraš sa psom? Da li želiš da imaš kućnog ljubimca – psa? Ispričaj mi priču o psu.“

Karakter psa je ključan

Ni jedna posebna rasa psa nije naručito pogodna za terapiju, ali je pojedinačan karakter psa ključan. "Ono što sam ja želeo je da pas bude blagonaklon i orjentisan prema ljudima, a ukoliko bi se osoba ponašala čudno, od psa bi se očekivalo da na to terapeutu skrene pažnju.", rekao je Martin. "Neki psi imaju tendenciju da odreaguju agresivno na određene siutacije. Takvi psi nisu dobrodošli u ovom istraživanju."

Martin je odabrao dvanaestoro dece, uključujući i Nou, za 10-to do 15-to minutne terapeutske sesije, tri puta nedeljno. Martin je napomenuo, da se u sadašnjoj fazi projekta analiziraju snimljeni materijali i procenjuju rezultati.

Proces analize rezultata će potrajati određeno vreme, jer se svaki minut snimljenog materijala detaljno analizira, kako bi se primetila i zabeležila svaka reakcija deteta na terapeuta ili životinje. "Da bi se analizirao jedan minut, utroši se sat do dva rada, a u projektu učestvuje desetak dece.", primetio je Martin.

Detaljna analiza je neophodna, jer je, pre ovog projekta, prikupljeno malo materijala o ovoj vrsti terapije sa psima. Prema doktoru, "Ukoliko se želi napredak u ovoj vrsti terapije, neophodno je odvojiti vreme, kako bi se prikupili adekvatni i verodostojni podaci".

Noa, koji je imao psa i mačku u kući, je imao blaži oblik autizma, od većine druge dece. Doktor je rekao da veruje da ova vrsta terapije može da pokaže rezultate i na teže oblike autizma, jer su ona pokazivala povišeno interesovanje za njihovu okolinu i veću interakciju sa terapeutima i životinjama. "U projektu je učestvovala dvanaestogodišnja devojčica, koja je na mentalnom nivou dvoipogodišnjaka i koja je izuzetno malo pričala", rekao je Martin. "Tokom projekta, ova devojčica je napredovala – bila je darežljivija i više se smejala. Ne očekujemo čuda, ali ovo je veoma značajan napredak."

(izvor: www.petplace.com)